

NATIONAL LIBRARY.

This book was taken from the Library on the date last stamped. A late fee of 1 anna will be charged for each day the book is kept beyond a month.

9. 4.

N. L. 44.

MGIPC-84-39 LNL/56-15-4-57-20,000.

1387

୩୩

ମନ୍ତ୍ରାଗୋରୀ ସୁଧାକର

Uripa

ଏ ପ୍ରକାର ମହାଶୟ ଦ୍ଵାରା ଲିଖିତ

ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ହୋଇ

Dee

ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ହୋଇ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ଵାରା

Prana

ପ୍ରଥମକାଳ ପ୍ରକାଶିତ ।

CALCUTTA

PRINTED AND PUBLISHED BY SARAT CH. BOY AT THE
ANGLO-SANSKRIT PRESS, 51, SANKARITOLA,
1920.

ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇଅଣା ମାତ୍ର ।

NOT TO BE LENT OUT

OK
891 A61
M 297m

ମୁକ୍ତାବଳୀ ସୁଧାଞ୍ଜଳି ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ ।

ନମସ୍ତେ ଶ୍ରୀ ଭଗବାନ ଜଗନ୍ନାଥ । ଦୁଃଖକୁ ନେମାଲକ
ଦୂରସ୍ତ ଭଜନ । ନନ୍ଦନକନ ଯଶୋଦା ଦେବ ପ୍ରାଣଧନ । ପ୍ରଣୀତ
ପ୍ରଣୀତ ବ୍ରହ୍ମ ସଦାଚର । ୧ । ଗୋକୁଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ ଶ୍ରୀମଦ
ମୋହନ । ମହାମାୟା ନ ଜାଣନ୍ତି ଧାରା ପଞ୍ଚାବଳ । ୨ । ବଳଶାଳୀ
ବଳବନ୍ତ ଦୁମ୍ଭେ ଦୁର୍ଗାଦେବ । ସବୁ ସବୁରେ ବନ୍ଧୁ ନ ପାରିଲେ
ଦେବ । ୩ । ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥରେ ଗୋପେ ବଳ ଯେତେ ବୃଦ୍ଧ ।
ସେ ଲକ୍ଷ୍ମୀକୁ ଲବ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେଇଲେ ମୋହନ । ଦୁମ୍ଭେ ଧାରୀ ଲେଖିଲେ
ଅନ୍ତେ ବଞ୍ଚାବଳ । ବସେବସି ପଦକୁଳ ଦେଲେ ମଦ ପିଣ୍ଡି । ୪ ।
ଏକକଳେ ମୁକ୍ତବଳେ ଦେଖିଣୀ ଅଭୟେ । ମହର୍ଷି ବାସୁଦେବଙ୍କୁ
ଶୁଣନ୍ତି ଏସବୁ । ମହାପ୍ରଭୁ ଗୋପେ ଦେବେ ତଳେ ମୁକ୍ତାବଳ ।
ସେ ଦଶସୁ କୁଳ ଅମ୍ଭେ ପୁଣି ଦୁମ୍ଭେ । ୫ । ଗୁଣ ମୁକ୍ତାବଳେ
କଳେ ନନ୍ଦର ସରଣୀ । ଶୁଦ୍ରକୁ ଯେ ପ୍ରାଣପାତ୍ର ଶ୍ରୀମଦ ଲବଣ ।
ଗୋ-ଗୋଷ୍ଠକୁ ଜଳ ତଳେ ଗୋପ ମୁକ୍ତ ସଦେ । ବ୍ରହ୍ମ ସଖାବଳେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶେଷବାଚ ଲବେ । ୬ । ମୁକ୍ତାବଳେ ତପ ଲକ୍ଷ୍ମୀତାକୁ ମୁକ୍ତା
ଅଣ । ଅତି ଶମ୍ଭୁତାବଳରେ ବସିବା ଲେଖଣୀ । ୭ । ମୁକ୍ତାବଳ
ମହାଶୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବସିବାକୁ ଲାଗି । ଜଗନ୍ନାଥ ଶବ୍ଦ ମୁକ୍ତା ଅଣ
ବଦୁଣୀ । ୮ । ଲେଖଣୀରେ ତଳେ ଲୋକ ପଳାୟନ ପଦ ।
ଲୋକପ୍ରା ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୈନ୍ଦ୍ର ଅଭୟ । ୯ । ଜଣି ଶ୍ରୀମଦ
ଲକ୍ଷ୍ମୀବଳେ ସଖୀବଳ ଯେଲେ । ଶ୍ରୀମଦ ଶ୍ରୀମଦ ଶ୍ରୀମଦ ଶ୍ରୀମଦ
କାଳେ । ଅପମାନ ପାଇ ଶିଳ ସବୁରେ ଯେବେଲେ । ୧୦ । ଶ୍ରୀ
ଅଳ୍ପ କାଳେ ମୁକ୍ତା ବଳପାତ୍ରେ ଲବେ । ଦୁଃଖକୁ ମାୟାବଳେ

ପୁରାଣେଶ୍ଵର ପୁରାଣ ।

ହୋଇଲେ ଦେବତା । ବଡ଼ ଚିତ୍ରରୁଷ ଦେଖି ନମି ପାଦପଦ୍ମ । ୧୩ ।
 ସୁଖି ଗୁଣାଂ ସନ୍ଦେହ ହେଲ ବୁଝବନ । ବଡ଼ ବୁଝଇ ଦେଖିଲେ
 ଭକ୍ତ ଗୋପୀନାଥ । ସନ୍ଦେହ ବୁଝଇ ନାମ ନ ଦେଖି ବୁଝାଇ ।
 ଶୂନ୍ୟବାଣୀ ସୁଖି ଶୁଦ୍ଧି ଚିତ୍ତସୁଖକୁ । ପ୍ରହାନ୍ତେ ପଦପଦ୍ମରେ ହେଲେ
 ଏକମେଳ । ଗୋପୀନାଥ ବୁଝାଇବ ସୁଖିନୀ ସତେ । ଅତି ଅନାଦି
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣକୁ ଧାରି । ଅଶ୍ରୁ ମୁଖପଦ୍ମର ଧୀରେ ବହଇ ।

ନନ୍ଦ ବାହାଦୋର ।

ବାହର ହୋଇଲେ ନନ୍ଦ ବ୍ରଜବ୍ରଜର ନନ୍ଦେଇ । ଯାହା ସମୟେ
 ବରଣ ଅନନ୍ତେ ଭାବ ଗୋପନ । ପଦ ।

ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଦେଉବାଳ । ଗୁଲୁଛନ୍ତି ବିଷୟୋପ । ଶୁଣୁବ ପଦାଞ୍ଜଳି
 ନେଇ । ଯାଉ ହୋଇଣ ଅନନ୍ଦ । ମନୁଷ୍ୟେ ପଦପଦ୍ମରେ । ପଦବର
 ଗୋପେ ଦର୍ଶେ । ନନ୍ଦେ ଲମ୍ବେ ସୁନାମୁକା ନ ଜାଣନ୍ତି ବୁଝଇ ।
 ପିଲା ଶିଳ୍ପେତ ବସନ । ଧରେ ଦରଶନ ସମନ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯେହେନ
 ସୁର ସୁରୁଷ ଅନନ୍ଦେ ଲଭ । ୧ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣ ଧାରି । ପଦପଦ୍ମ
 ଯାହାନ୍ତେ ପଦରେ ଭଜେ ଅଛନ୍ତି ଶ୍ରୀପୁଣ୍ଡରୀ । ୨ ।

ନନ୍ଦ ଲାଭ ।

ଗୋଲୁଛନ୍ତି ଦେବଦାସ ଗୁଣ ସୁଭାଷ । ତେ ହେନେ ଅନନ୍ଦରେ
 ବିଶ୍ଵରତ୍ନ ମନ । ୧ । ଗୋ ବାହର ବହାନ୍ତେ ଦାସ । ଅନନ୍ଦ ।
 ସଦା ବାହାଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବାହାଣେ ବୁଝଇ । ୨ । ଗୋ ଦେବ ନ
 ଗୋପୀନାଥ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଯାଏ । ଗୋପପୁତ୍ର ସେଇ ଭବ୍ୟ ଗୋପେନ
 ଲଭ । ୩ । ଲବଣସ୍ତ ହେଲେ ଦେବେ ଅସନ ବୁଝଇ । ଗୋପେନ
 ଜନ ଦେବ ସେଇ ବାବା ଶ୍ୟାମସନ । ୪ । ଗୋପୀନାଥ ବାହାଣେ
 ଦେବେ ସୁଖି ନ ଶେଇ । ପିଲା ଦେବି ଦେବେ ଗୁଣ ଗୋପେ ଗୋ

ଚିନ୍ତା ୧୫ । ଏହା ଶୁଦ୍ଧ ଭାବେ ଯେ ନିବିଡ଼ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ଆଦି ଦେବ ପରାମ୍ପରା । ୧ ।

ଭାଗ୍ୟ ବାହାବଦାନ । ସନ୍ତାନରେ ନାହିଁବ କୃଷ୍ଣ ।
କାହାଣୀ ଦେଲେ ଯଥୋକ୍ତା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଧର୍ମଧାରୀ ସେ । ବୃନ୍ଦାବନ
ନିବିଡ଼ ଶୁଭକ୍ଷୀ ସୁକୁମାର ସେ । ପୋଷା ।
ପିତୃଶ୍ରମ ପିତାମହ ହରିମନ୍ତ ଶେଷେ ଯେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶାସ୍ତ୍ରରେ
ଦେଖ ନ ପୁଣ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ସେ । ୧ । ଯେଉଁ ଶୁଭକ୍ଷୀ ହାର
ଶେଷେ ହି ମନୋହର ସେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣରେ କୃତାନ୍ତ ନିରାଶ ଭାବେ
କହିବ ସେ । ୨ । ଦେଖ ଦେଖ ବାହୁ ଦେଖ ଅନ୍ତରାଳେ ଅନ୍ତ
ସେ । ଅନ୍ତରାଳେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଶୁଭକ୍ଷୀ ସେ । ୩ । ସପ୍ତରେ
ଦେଖ ଯେ ଦେଖିଲେ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ସେ । ଦେଖେ ପରାମ୍ପରା ମହାନ୍ତ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭାବେ ଧର୍ମ ସେ । ୪ ।

ବାହୁ ଅଧିବାସ ଗୀତ ।

କିଏ ଭାବେ ବାହୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ । କିଏ ଶାନ୍ତମୁଖ ସୁଖରେ ।
ନିବିଡ଼ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତେ ପୁଣ୍ୟକ୍ଷୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅନ୍ତରାଳ ବାହାବଦାନ ।
ଅନ୍ତରାଳେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସାର ଦେଖିବ ନିବିଡ଼ ବାହାବଦାନ ।
ଯେ ନାମ ମଧୁକ୍ଷୀ ଯେ ମୋ ଶାନ୍ତ । କୃଷ୍ଣ ନାମକ ବାହାବଦାନ
ସେ । ନିବିଡ଼ ଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତେ ଦେଖେ । ଦେଖେ ପୁଣ୍ୟ ମୋ
କୃଷ୍ଣାବଦାନ ।

ପଦ୍ୟ ।

ବାହୁ ଦେଖେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମୋ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ଦେଖେ ଦେଖେ ଏହା
ନାମ ଦେଖେ ମୋତେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିରେ । ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୃଷ୍ଟିରେ
ଦୃଷ୍ଟିରେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେଖେ ଅନ୍ତ । ଅନ୍ତ ହି ଅନ୍ତେ । ଦେଖେ

ସଦୃଶ୍ୟ । ସଦୃଶ୍ୟ ଅଟେ ଅସଦୃଶ୍ୟ । ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଙ୍କ ଆଦି ଗୁଣର ଗୁଣ ।

ମୁଖର ଅଟେ ଅକ୍ଷର ।

ନର ଗୋଷ୍ଠୀର ବରାହରା ।

ଅନନ୍ତେ ନୃପତି ବୋଲେ ଶୁଣିବେ ବୁଝଇ । ଗୋଷ୍ଠୀଗଣଙ୍କୁ ବୁ
ଝାନ୍ତି ଅଶ୍ରୁ ଭାବିବେ । ୧ । ଭଲରା ଗୋଷ୍ଠୀ ବୁଝା ଗଣ । ଶୁଣିବେ
ଭଲ । ପୁରୁଷେ ବୁଝିବା ପୁରୁଷେ ଗଣ ଭଲ । ୨ । ଶ୍ରୀମତ
ମୁଖରେ ଅଶ୍ରୁ ଗୋଷ୍ଠୀର ବାମନ । ଶାନ୍ତ ଶ୍ରୀମତେ ବୁଝି ବାନ୍ତି
ଅଶ୍ରୁ ସଙ୍ଗେ ସେଇ । ୩ । ବହୁରୁ ନୃପତି ବହୁବେଦରେ ବୁଝଇ ।
ପୁଣିର ମାତେ ଅପରେ ବୁଝାବନାମଣ । ୪ । ପୁଣି ଦାସ ଶାନ୍ତ
ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ଭାବଇ । ବହୁ ଗୁଣର ମହାନୁ ଶ୍ରୀଗୁରୁଙ୍କ
ଆଦି । ୫ ।

ଦାସ ଗୋଷ୍ଠୀର ବାହରା ।

ବାହୁଗୁଣ ବହୁଧାର । ଅଶ୍ରୁ ଗୋଷ୍ଠୀର । ଶ୍ରୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ଗୋଷ୍ଠୀ ।
ଗୁଣ ବେଗ ବୋଇ । ନୃପତି ବହୁବେଦରେ । ଶ୍ରୀମତ ନନ୍ଦନ ।
ଭବର ଗୋଷ୍ଠୀ । ବହୁଗୁଣେ ବହୁବେଦ । ୬ ।

ଗୋଷ୍ଠୀର ବାହାରିବା ଗୀତ ।

ବହୁ ବହୁ ବହୁବେଦୀ ବହୁବେଦ ବହୁ । ଶ୍ରୀମତେ ବହୁଗୁଣ
ବହୁବେଦୀ ଗୋଷ୍ଠୀ । ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀମତେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀମତେ । ବହୁ ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀମତେ ।
ଶ୍ରୀମତେ ମୁଖରା ଶ୍ରୀମତେ । ଶ୍ରୀମତେ ମନ ଶ୍ରୀମତେ ବାନ୍ତି ବହୁବେଦୀ
ଶ୍ରୀମତେ ବହୁବେଦୀ ଶ୍ରୀମତେ । ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀମତେ । ଶ୍ରୀମତେ
ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀମତେ । ୭ ।

ଶ୍ରୀମତେ ଶ୍ରୀମତେ

ମୁଦ୍ରାଲେଖ ପୁସ୍ତକ ।

ଶ୍ରୀମତ ଭବନ ଚଣ୍ଡୀ ଲେଖି ଦୁଇଟି ।

ଦ୍ଵାବ ଲକ୍ଷ ପ୍ରହାରୀ ଗୀତ ।

ଅନ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରୀମତ ଭବନ ଅନ୍ୟ ବସନ୍ତବନ । ଅନ୍ୟ ଗପେ-
କ୍ତ ଦେବେ ଶ୍ରୀମତ ଅନ୍ୟ ଚିନ୍ତା ସମାପନ । ଦୋଷ ।

ଚିନ୍ତା ପ୍ରକାଶନ ଯେ ପ୍ରକାର ଆନ ବସନ୍ତ ଦୋଷପାଶରେ ।
ଏକମୁ ପ୍ରକୃତ ସୁଖ ଲାଗି ଦେବେ ବସନ୍ତ ଦୋଷ ବସନ୍ତେ । ଅନ୍ୟ
ଦୋଷପାଶ ଦେବେ ସୁଖଦେବ ଅନ୍ୟ ଦୁର୍ଗେ ପୁଣି ନଗ୍ନେ । ଦୋ
ଷପାଶେ ବସନ୍ତଦେବେ ଶ୍ରୀମତ ପାଦପଦ୍ମ ଶ୍ରୀମତ । ଯେ ଦୁର୍ଗା-
ପୁଜା ବସନ୍ତଦେବେ ପିଞ୍ଜ ପଦ୍ମ ପଦ୍ମେ ଅପଦ୍ମ । ଦୁର୍ଗାବଦେ ଦୋ
ଷପାଶେ ପଦ୍ମେ ଦେବେ ପଦ୍ମେ ପଦ୍ମେ ।

ଦୋଷପାଶ ଗୀତ ।

ମନୋହରୀ ବସନ୍ତ ପଦ୍ମପାଶେ ପଦ୍ମେ । ପ୍ରଦେଶ ଦୋଷପାଶେ
ଦୋଷ ପଦ୍ମେ ମନୋହରୀ । ନଦ ଦୋଷପାଶେ ଅନନ୍ତ ବସନ୍ତ ପଦ୍ମେ ।
ଦୋଷ ପଦ୍ମେ ଶ୍ରୀମତ ଦେବପାଶେ ପଦ୍ମେ । ଦୋଷପାଶ ବସନ୍ତେ
ଦୋଷ ଦୋଷ ବସନ୍ତପାଶ । ବସନ୍ତ ଦୋଷ ଦୋଷ ଦେବେ
ଦୋଷପାଶ ।

ଦୋଷପାଶ

ଶ୍ରୀମତ ଦୋଷପାଶ ଗୀତ । ମନୋହରୀ ଦୋଷପାଶେ ।

ଦୋଷପାଶ ଦେବେ ଦେବେ ଦୋଷ ପଦ୍ମେ ଦୋଷ । ଦୋଷ ଦୋଷ
ଦୋଷପାଶେ ଦୋଷ ଦୋଷ । ଦୋଷପାଶେ ଦୋଷ ଦୋଷ । ଦୋଷପାଶେ
ଦୋଷ ଦୋଷ । ଦୋଷପାଶେ ଦୋଷ ଦୋଷ । ଦୋଷପାଶେ ଦୋଷ ଦୋଷ ।
ଦୋଷପାଶେ ଦୋଷ ଦୋଷ । ଦୋଷପାଶେ ଦୋଷ ଦୋଷ । ଦୋଷପାଶେ
ଦୋଷ ଦୋଷ । ଦୋଷପାଶେ ଦୋଷ ଦୋଷ । ଦୋଷପାଶେ ଦୋଷ ଦୋଷ ।
ଦୋଷପାଶେ ଦୋଷ ଦୋଷ । ଦୋଷପାଶେ ଦୋଷ ଦୋଷ ।

ଦ୍ଵାଦଶ ।

• ଦେଶ ଦେଶ ଗୋପନୀୟ । ଅଳ୍ପକେଶୁ ହେ । ଉତ୍ତମ ବାଳକ
ବାଳକ ମାଳକ । ବଳକେଶୁ ହେ ବଳ । ୧ । ସେ ବଳ ମୁକ୍ତକ
ବଳକା ବଳକ । ଏକେ ବଳକ ହେ । ୨ ।

• ଗୋପୀନାଥେ ବୁଝକୁ ବେଦିବା ।

ଗୁପ୍ତନାଥେ ବେଦି ବାସ ଅପମାଦେ । ବୁଝକୁ ନବନୟ
ବେଦିରେ ବେଦେ । ୧ । ବୋଲନ୍ତୁ ହେ ବାବୁ ବୁଝ ବାଳକାଦ
ନୟ । ବେଦିବାକୁ ଉତ୍ତମ ବେଦିକ ଅମ୍ଭ ଉତ୍ତ । ମୋହନ ବୋଲନ୍ତୁ
ନୟ ବେଦିକ ବେଦେ । ବେଦେ ହିରେ ବସ ଅପମାଦେ ବୋସ
ବାଦେ । ବସ ବସ ଗୁପ୍ତକେଶୁ ବେଦି ନୟନ । ଶ୍ରୀଗୁପ୍ତକ
ଧାନ୍ତି ଲକ୍ଷେ ପଦେ ଅଳ୍ପକ । ୩ ।

ଦ୍ଵାଦଶ ।

ଅପୁତ୍ରକି ଗୋପସୁତ ଅଟେ ଗୋପୀନାଥ । ବୁଝ ଉତ୍ତମ ଅପୁତ୍ର
ବାହାନ୍ତି ବେଦିକ ଅପୁତ୍ର ନୟ ।

ବୁଝକୁ ବେଦିବା ବାଦ ।

ବାହାନ୍ତି ବେଦେ ବୁଝାମ ବୁଝକେଶୁ ବେଦେ । ଗୋପ ସୁତ ମେଦେ
ବୁଝକେଶୁ ନବନୟ । ୧ । ବାସ ଅଳ୍ପ ବେଦେ ବାସ ବାହାନ୍ତି
ନୟକେଶୁ । ବାହାନ୍ତି ବୋଲକେଶୁ ଅଳ୍ପକ ବେଦେ ।
ବେଦେ ବୁଝ ବେଦିକ ବୁଝକେଶୁ ନୟ ନୟକେ । ବୋହେନ ଅଳ୍ପକ
ବାଦ ବାସ ବାହାନ୍ତି । ବା ବେଦେ ବୁଝ ବାହାନ୍ତି । ବାହାନ୍ତି
ବେଦେ ବେଦେ । ବେଦେ ବୁଝ ବୁଝ ବାହାନ୍ତି ବେଦେ । ବୁଝକୁ
ବେଦେ ବାହାନ୍ତି ବାହାନ୍ତି ବାହାନ୍ତି ବେଦେ । ମୋହନ ବେଦେ ବୁଝ ବାହାନ୍ତି
ବାଦ ବେଦେ ।

—୩୩୩—

ପୋଷାକ ଚୋର ମୋର । ବହାସୁଖ । ଚର୍ମାଂଶୁରୀ ଯେଉଁ ବସନ୍ତ ।
 ଉଦୟର ଅଗ୍ନେ ଚୋର ସିଂହାସନେ ବସୁ । ଏହି ବୋ ମୋହରୁ ତୁ
 ମୋ ମନସ୍ତୁ । ଏହାସୁଖ । ଚୋର ଯଦ୍ୟଦ୍ ଶୁ ବସନ୍ତ । ଯୋଗସୁଖ
 ଚର୍ମାଂଶୁରୀ ଚୋର ଶ୍ରଦ୍ଧ । ବୋଲି ଶ୍ରଦ୍ଧା ବେଗୁ ଚୋ ମନସ୍ତୁ ।
 ଶ୍ରଦ୍ଧାସୁଖ । ଯୋଗସୁଖ ଚୋ ଶ୍ରଦ୍ଧାସୁଖ । ଏହାସୁଖ ଯୋଗସୁଖ
 ଯୋଗସୁଖ ଯୋଗସୁଖ । ଶ୍ରଦ୍ଧାସୁଖ ଯୋଗସୁଖ । ଶ୍ରଦ୍ଧାସୁଖ
 ଶ୍ରଦ୍ଧାସୁଖ ଶ୍ରଦ୍ଧାସୁଖ । ଶ୍ରଦ୍ଧାସୁଖ ଶ୍ରଦ୍ଧାସୁଖ । ଶ୍ରଦ୍ଧାସୁଖ ।

1992 1993 1994 1995

ସ୍ତ୍ରୀରାଜ୍ୟର ବାଣୀ । ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରେ ଚକ୍ରରାଶି ହେ । ସୁଷ୍ମଚକ୍ର ।
 ଶ୍ରବଣ ଦୋଷରାଜ୍ୟେ ଶେଷରାଶି ହେ । ୧ । ଇନ୍ଦ୍ରବଦନେ ଚକ୍ରରାଶି ।
 ଦୋଷ ଶରୀରାଶି ଶେଷରାଶି ହେ । ଚକ୍ରରାଶି । ଦୋଷେ ଦୋଷେ
 ଶେଷରାଶି ହେ । ୨ । ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରାଶି ହେ । ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରାଶି
 ହେ । ୩ । ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରାଶି ହେ । ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରାଶି ହେ । ୪ ।
 ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରାଶି ହେ । ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରାଶି ହେ । ୫ । ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରାଶି
 ହେ । ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରାଶି ହେ । ୬ । ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରାଶି ହେ । ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରାଶି
 ହେ । ୭ । ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରାଶି ହେ । ଶ୍ରବଣେ ଚକ୍ରରାଶି ହେ । ୮ ।

ଅନ୍ତରାଳ ଗୋଟିଏ ବାହାରେ ।

[illegible]

ନବ ଶ୍ରୀ ଗୁଣସାଗର ପୁରାଣ ଗୋପାଳ ଚରଣେ ଯେ । ତାହୁଁ
ପଦ୍ମବେଦନ । ନବ ବାସନ୍ତେ ପୁଣି ଚରଣେ ଯେ । ୧ । ଶ୍ରୀ ଗୁଣ-
ବେଦନ ବେଦନା ଶବ୍ଦେ ପୁଣି ଗୋପାଳାବଳୀ । ଗୋପାଳାବଳୀ ଗୋପାଳାବଳୀ
ପୁରାଣାବଳୀରେ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ । ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ।
ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ । ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ
ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ । ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ ।
ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ । ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ
ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ । ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ ।
ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ । ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ
ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ । ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ ।
ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ । ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ
ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ । ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ ।
ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳାବଳୀ ଶବ୍ଦେ ଶୁଣିବ ଯେ ।

ସହଜା ଅପରା ଗୀତ ।

(କ୍ରମିକର ନବର ମାତ୍ର—ଦ୍ରଷ୍ଟ)

କେତେ ମୁଖଦନ୍ତର ଦୁଃଖ । ହୃଦେ ଲକ୍ଷୀ ଅସି ସୁଦୁଃଖ ।
 ଦୋଷ । ସିଦ୍ଧିଲକ୍ଷ୍ମୀ ସୁଦୂର ପରଶ । ପରଶର ଦାହେ ଗରଜ ।
 କ୍ଷୁଦ୍ର ପାଦାବଳୀରୁ ଅବରଜ । ୧ । ଦେଖିଲେବେ ଦୁଃଖର ପଦ୍ମପତ ।
 ଦୁଃଖର ଅବରଜ ଦାହେ । ସୁଦୂର ଦୁଃଖର ଦି ଶିଖର । ୨ ।
 କେତେ ଅନ୍ତରାଳର ଦୁଃଖ । ଅନ୍ତରାଳରେ ଅନ୍ତର ଦେଖ । ଦାହ ବର୍ଣ୍ଣ
 ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦୁଃଖ । ସୁଦୂର ଦେଖ
 ଦେଖ ପର । ଦେଖାଦେଖି ଅନ୍ତର । ଦେଖିଲେ ଦୁଃଖର
 ଦେଖ । ଦେଖାଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ।
 ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ।

ସୁଦୂର ଦୁଃଖର ଦେଖ ।

ଅନ୍ତରାଳରୁ, ଅନ୍ତରାଳରୁ ଦୁଃଖର ଦେଖ । ଦୁଃଖର ଦେଖ ଦେଖ
 ଦୁଃଖର ଦେଖ । ଦେଖିଲେ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ
 ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ।
 ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ।
 ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ।
 ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ।

ଦେଖିଲେ ଦୁଃଖ ।

ସୁଦୂର ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦୁଃଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ।
 ଦେଖ ଦେଖ । ୧ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ
 ଦେଖ । ୨ । ଦୁଃଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ
 ଦେଖ । ଦୁଃଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ
 ଦେଖ । ୩ । ଦୁଃଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ
 ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ । ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ।

ଦେବଦାସ ହୁଏ । ଏହି ଦୁଇ ଆଧିକାର ଓ କେନ୍ଦ୍ର ଥିବା ଦୈବତା ।
 ଦୋଷପ୍ରତି ଦୋଷୀର ବାସନାକୁ ନେତେ । ଯାହା ବାଦେ-
 ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତେ ଦୃଢ଼କୁ ଯୋଜନ । ଦୋଷକୁ ନ ଦେବେ ମୁକ୍ତି
 ଓଡ଼ ଜନମାନ । ଶୁଣିବା ନବତ ପାଠି ତୋର ନିୟମ ।
 ଆଦିତ୍ୟେ ମୁକ୍ତିଦେବ ତୁମ୍ଭେ ଦୋଷ । ନବନ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦେବ
 ନିୟମକୁ ଧରିତେ । କେବେ ଶାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ମା ତୁମ୍ଭେ ଥିବା ଦେବ ।
 ସୁଖେ ତୁମ୍ଭେ ଦୋଷେ ଦୋଷି ତଥା ଦୁଃ । ଏବଂ ମୁକ୍ତି ଦେବେ
 ମୁକ୍ତି ଦେବକୁ ଦେଖ । ତୁମ୍ଭେ ଦୋଷୀ ତୁମ୍ଭେ ମୁକ୍ତିଦେବ ।
 ଦେବେ ମୁକ୍ତିଦେବକୁ ଥିବା ଦେବେ ଶାନ୍ତି । ଦୟାଶୀଳ ଯାହା
 ବାଦେ ଦୋଷ ନିବାରଣ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଧ୍ୟାନ ଦେବ ନିବାରଣ ।

ଜାଣି ଦେଖି ତୁମ୍ଭ ଭବେ ଅହଂ ଶ୍ରୀ । ଭବରେ ପଶନ୍ତେ ବହୁ
ବ୍ୟସନା ଦେଖିଲେ । ଦିବ୍ୟବନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ଯୋଗ ଗଦା ଗଦା କଲେ ।
ଦେବ ଭବ ତମ ହୃଦୟ ସବୁର ଧର୍ମ । ଦେବତା ତଳେ ପିତୃସତେ
କରେ କୃତ୍ୟ । ପୂର୍ବକୃଷ୍ଣ ଦୁଃଖ କଲେ ଉଦ୍ଧାର । ଦୁଃଖା ଶିବ
ଦେବତାମାନ ତଳକୁ ଉତ୍ତର । ଦେବତା ତଳେ ଦେବ ଦେବତା
ମନୋହର । ଦୁର୍ଗା ମୁକ୍ତି ଦିଶି ଦେବତା ପ୍ରଭୁର । ଦର୍ଶନକର
ବ୍ୟସନା ପଶିଲେ ମୁକ୍ତି ଦେ । ଦେବତାମାନ ତଳେ ମୁକ୍ତି କଲେ
ନାମାମରେ । ସମାପନ ଦାଶୀ ଦେବତା ସ୍ୱାମୀ ଶରଣ । ତୁମ୍ଭେ
ଅଗାଧାର ମୁକ୍ତି ଦେବତା ବଳନ । ତୁମ୍ଭେ ତଳେ ଦେବତାମାନ
ଜନମ । ମୁକ୍ତିର ଜନମାନ ସ୍ୱାମୀ ଜନମ । ତୁମ୍ଭେ ଶରଣାର
ସୁଖ ସ୍ୱାମୀରେ କରେ । ଦେବତା ମୁକ୍ତିର ମୁକ୍ତି ଦେବତାମାନ ।
ନାମାମାନ ତଳେ ମୁକ୍ତି ଜାଣିବାର ଦାଶ । ଦେବତା ତଳେ ମୁକ୍ତିର
ମନୋହର । ଦେବତା ମୁକ୍ତିର ଅନନ୍ତ ଦେବତାମାନ ଦେବ । ପଞ୍ଚମୁଖେ
ପଞ୍ଚାକ୍ଷର ନ ପାଦରେ ଶାସ୍ତ୍ର । ମୁ ଦେବ ଦେବତାମାନ ପୂର୍ବ ବ୍ରହ୍ମ
ମୁକ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର କରେ ପଞ୍ଚାକ୍ଷର ମହାନ୍ତି ।

—●—

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅବତାର ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରଭୁ ସୁଖ ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମ ଦୁଃଖ ଦୋଷ କହ
ଦେଖିଲେ । ଦିବ୍ୟବନ୍ତ ହୋଇ । ନନ୍ଦନନ୍ଦନ ଦେବ ଧର୍ମ ମାୟାର
ଦେ । ୧ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅବତାର କଲେ ପ୍ରବୋଧ । ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭ
ଅବତାର ଦାଶୁକ୍ୟ ଦେବ ଦୋ । ଦେବତା ମୁକ୍ତି । ମୋତେ ନଦେଖି
ନଦେ ଦୋଇର ଦୁଃଖି ଦୋ । ୨ । ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭ ଭବନ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମ
ବ୍ରହ୍ମ । ଦୁଃଖର ମୁକ୍ତିର ଅବତାର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦୋ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନଦେବତା
ଜାଣନ୍ତୁ ଦେବତାମାନ ଜାଣେ ମୁକ୍ତି ଦୋ । ୩ । ଦେବତା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ
କର ଦେବତା । ଦେବ ଦେବ ଦେବତାମାନ ଅବତାର ଦେବ ଦୋ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
ମୁକ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ଅମ୍ଭେ ସତ ମହା ନନ୍ଦନୀ ଦୋ । ୪ । ଦେବତା ସୁଖ

ପୁଣି ରାଜେନ୍ଦ୍ର ବ୍ରହ୍ମାଣା । ଦେଖିଲେ କୁହୁ ମୁକ୍ତ ମୁକ୍ତଲ ଯୁଦ୍ଧା ଯେ ।
 କିନ୍ତୁ ପାଶରେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତର ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖିଲେ ଯେ । * । ଚିନ୍ତାରେ
 ଯେ ପୁଣି ସଖାରି ହୁଏ । ଦେଖିଲେ ପୁଣ୍ୟପଦ ପଦ ଶେଷ ଯେ ।
 ମାୟା ବୁଝିଲେ । ମାୟାପଦ ବୁଝିଲେ ପୁଣ୍ୟପଦ ଦେଖିଲେ ଯେ । ପୁଣି
 ଦେଖିଲେ ପଦ ଶେଷ । କେବେକେ ବୋଲନ୍ତି ଅନନ୍ତସର୍ବେ ଯେ ।
 ଯୋଗ ମନରେ । କିନ୍ତୁ ପୁଣି ମୁକ୍ତ ପାଦ ଅନ୍ତରେ ଯେ । ୨ । ତା ପୁଣି
 ବ୍ରହ୍ମାଣା, ସମ୍ପଦ ଦେଲେ । ବ୍ରହ୍ମାଣା କେବେ ଅନ୍ତରେ ଦେଲେ ଯେ ।
 ପୁଣି ଶ୍ରୀମତ । ସଖାରି ମେଲେ ଯେ ଦାସେ ଭକ୍ତ ଯେ । ପୁଣି
 କର୍ମ ଶାନ୍ତି ଶାନ୍ତି ଯେ । ନାମ କୁହୁ ନାମନା ଶାନ୍ତି ଯେ ।
 ସଖାରି ଦେ । କେବେ ପୁଣି ସମ୍ପଦ ଦେଖିଲେ ଯେ । ୩ ।
 ଯୋଗେ ଅର୍ବ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଗୋଚର । ଯେବେ ପଥେ ଯେ ସଦା
 ଯେ । ଶ୍ରୀମତ ଦେ । କୁହୁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଖିଲେ ଯେ ।
 ସମ୍ପଦ ଦେ । ଅନ୍ତ ସଖାରି ଯେ । ଦେଖିଲେ କୁହୁ ପୁଣି ମନ
 ଦେଲେ ଯେ । ସେ ନିଜ ଯୋଗ । ବାଲ୍ୟ ଦେଖିଲେ କେବେ କୁହୁ
 ଯେ । ୪ । ପୁଣି ଶ୍ରୀମତ ନାମ ଦେଖିଲେ ଯେ । ଶ୍ରୀମତ ପୁଣି
 ଶ୍ରୀମତ ଦେ । ପୁଣି ଦେଖିଲେ ଶ୍ରୀମତ ଦେଖିଲେ ଯେ । ସଖାରି
 କୁଣି ଦେ । ଅନ୍ତ ଦେ । ଦେଖିଲେ ପୁଣି । ଯୋଗେ ଯେ
 ଦେଖିଲେ ଯେ । ଯୋଗେ ଯେ । ଦେଖିଲେ ଯେ । ଯୋଗେ
 ଯେ । ଯୋଗେ ଯେ । ଦେଖିଲେ ଯେ । ଯୋଗେ ଯେ ।
 ଯୋଗେ ଯେ । ଯୋଗେ ଯେ । ଦେଖିଲେ ଯେ । ଯୋଗେ ଯେ ।

ସୁଶ୍ରବେନ ସ୍ୱାମୀ ମାଧବଂ ଲୋକା ବନ୍ଧ । ସଦେବ ସ୍ତ୍ରୀମେବ ଚକ୍ତି
 ଗୋଲିଲେ ପ୍ରବେଶ । ଡାକ ଡାକ । ଚଳଚଳ ହେଲେ ଶତ୍ରୁଧନି ।
 ହୃଦ ଶୁଭ ଦେଖି ହରି ଭବନର ଗଲେ । ବହୁତ ବହୁତ ଶ୍ରଦ୍ଧା
 ହୋଇଛି ଦେଖିଲେ । ସ୍ୱାମୀ ନାଥ । ନାରାୟଣ ଦେବ । ସୁଭାଷ

[illegible][illegible]

ଅକ୍ଷୟ ସତ୍ତା ଯୁକ୍ତ ମହିରେ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ପରେ ତୁମ୍ଭେ ଅଟ ମହା-
 ସତ୍ତା । ଏଥୁ ମନରେ ତୁମ୍ଭେ ଭଲ ହରି ହର । ଭକ୍ତାମଣି ନାମ
 ଗୋଟି ଅଛି ମୋହର । ଅକ୍ଷୟ ଲୋକ ରହିବ ଶାନ୍ତ ମନରେ ।
 ତୁମ୍ଭେ ଭକ୍ତା ଦେବୀ ତୁମ୍ଭେ ସଂସାରେ । ଏବେ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମୋ
 ଯତ୍ନୋଦା ନନ୍ଦନ । ମନେ ଦେଇ ରହିବେ ସେହି ଗୋରବନ ।
 ଅକ୍ଷୟ ସତ୍ତା ଦେବୀ ଲୋକରେ ପଦେଶ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଭକ୍ତେ
 ଅଗଣା ଭଗବାନ । ପ୍ରାଚୀନାଳୟ ଭିତ୍ତି ତେଜେ ଗୋପସ୍ତୟ ଲାଗି ।
 ସେହି ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାଚୀ ଭିତ୍ତି ଯଦୁର ଶର । ନନ୍ଦ ଯତ୍ନୋଦା ନନ୍ଦିନୀ
 ଭକ୍ତ ଧ୍ୟାନ ମନ । ମାୟାରେ ଅଛନ୍ତି ସେ ସ୍ବୟଂ ଭଗବାନ । ସେ ଭଗ-
 ବାନେ ପଦେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମୋର ମନ । ତୁମ୍ଭେ ସଂସାର ମୋତେ ବାନ୍ଧ
 ବାନ୍ଧିବୁ । ଶୁଭ୍ର ଶୁଭ୍ର ଶୁଭ୍ର ଶୁଭ୍ର ମୋର ମନ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ଶୁଭ୍ର
 ମହାନ୍ତ ଅଟେ ମୁଁ ଅଛନ୍ତି ।

ସମାପ୍ତ ।

